

9. Οδύσσεια, Τ. 55-58.
 10. Αθηναιοί -Δειπνοσοφισταί- τ. Β. 506, σ. 138.
 11. Οδύσσεια, Κ. 314-315.
 12. Archæologia Homericæ, σ. 1.
 13. Οδύσσεια, Ψ. 187-201.
 14. Αθηναιοί -Δειπνοσοφισταί- τ. Γ., 31, σ. 226.
 15. ΤΟΜΟΣ Η' 1890 σ. 224.
 16. Σχέλετος εγχρωμός αναφορά του Ηρόδουτος Ιστορία της Αρχ. Ελλάδος, σ. 171.
 17. Οδύσσεια, Α.440.
 18. Archæologia Homericæ, σ. 1.
 19. Τ. Α. Μήλινη. Τα εμπορευματολογικά μουσεία, σ. 16.
 20. P.Faucheré, Δημόσιος και ιδιωτικός βιος των ορχών Ελλήνων, σ. 167, 170.
 21. Ηρινός, Επτά μιμιανθοί — Σκύτεις, σ. 28-37.

Εγκαρδίους σε όσους βοήθησαν για την αποζημίωση του αρένου, ειδικά στην Μαρίατα Συμιοπούλου για μεταφοράς γαλλικών κειμένων, του Γεράσιμου Λεβέδη για μεταφοράς γερμανικών κειμένων και τη διεύθυνση της εταιρίας επιλύνων Σαρήδη, που με την οδική της επέτρεψε τη μελέτη και φωτογράφιση των αντηγράφων. Ήταν ένα μεγάλο ευρές αξειδίου στους πρωτεύοτες μελετητές - κατασκευαστές των αντηγράφων Εκελεύρου - Σωάνα Σαρήδη, T.H. Robsjohn - Gibbins και C. Pullin.

Βιβλιογραφία

- Ο δημόσιος και ιδιωτικός βιος των αρχαίων Ελλήνων. R. FLACELIERE, 1959.
- Ιστορία της Αρχαίου Ελλάδος. J.B. BURY και H. MORSE, Αθήνα 1971.
- L. HOMMÉ, RENE MENAND και CLAUDE SAUVAGEOT, Παρίσιο 1950.
- ARCHAEOLOGICA HOMERICΑ, SIEGFRIED LAGER, GOTTINGEN, 1968.
- ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ Έκδοτική Αθηνών, τόμοι Α.Β.Γ. Δ. Αθήνα 1971.
- Τα εμπορευματοκομικά Μουσεία. Ι. ΑΘ. ΜΗΛΙΩΤΗ, Αθήνα 1956.
- Ο Πλάτων και η Τέχνη. ΜΑΝΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ, Αθήνα 1984.
- World Furniture, έκδοση της HELENA HAWTHORN, Ανδονίνι 1965.
- Furniture of Classical Greece. T. H. ROBJSOHN — GIBBINGS και C. PULLIN, Νέα Υόρκη 1963.
- Athenian red figure Vases. — the Archaic Period. JOHN BOARDMAN.
- Athenian black figure Vases. JOHN BOARDMAN.
- Tausend Jahre Griechische Vasenkunst. PAOLO ENRICO ARIAS και MAX HIRMER Μόναχο 1920.
- Αρχαιότητες της Θήρας. ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΡΙΝΑΤΟΥ, Αθήνα 1979.
- Από τη φαλακρή κονσάνια στη πολιτική. ANNAS RAMÖY — XAURÓDIO, Αθήνα 1982.
- Κοινωνική ιστορία της Αρχαίας Αθήνας. LORNA HARDWICK (Open University), Αθήνα 1985.
- Βεργίνα, ΜΑΝΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ, Αθήνα 1984.
- Αρχαία ελληνική τέχνη. TZON ΜΠΟΡΙΔΑΝΟΥ, Αθήνα 1980.
- Ιστορία του επιπλού στη Δισού, ΦΥΛΛΙΣ Β. ΟΟΥΤΣ, Ανδονίνι 1979.
- ΑΘΗΝΑΙΟΙ -Δειπνοσοφισταί- Αρχαίο κείμενο -επιτροποφορά- σχολιο 2.1. ΑΠΕΙΔΑΗ, Αθήνα 1949.
- ΗΡΩΠΟΔΟΣ. Επτά μιμιανθοί, αρχαίο κείμενο, μετάφραση Σ. ΚΑΚΩΗ και Σ. ΚΟΥΜΑΙΔΗΣ.
- Πλάτων Συμποίου - Κριτής (αρχαίο κείμενο, Εισαγωγή - μετάφραση - σχολιο των Β. ΔΕΔΟΥΣΗ και Γ. ΚΩΡΑΔΟΥ).
- Ομήρου Οδύσσεια -Ειδικόλλα- αρχαίο κείμενο (ειδομενή, μετάφραση, σχολιο) του A. ΦΩΤΙΑΔΗ.

Οι εργασίες της Αγγλικής Αρχαιολογικής Σχολής κατά το 1987

Συνεχίζοντας την παρουσίαση των Ξένων Αρχαιολογικών Σχολών, δημοσιεύουμε σήμερα τα πεπραγμένα της Αγγλικής Αρχαιολογικής Σχολής

Εδώ και εκατό χρόνια, μια ομάδα Αγγλών επιπτυμώνων οργάνων, μετά από πρόσκληση του πρύκτη της Ουαλίας (μετεπείτε βασιλιά Εδουάρδου Ζ') τη Βρετανική Αρχαιολογική Σχολή της Αθήνας. Το 1886 ήρθαν οι πρώτοι μαθητές εδώ. Το δε 1908 δημιουργήθηκε και τμήμα βιβλιοθηκών ερευνών και δημοσιεύσεων. Το οικήμα της Σχολής οικοδομήθηκε σε χώρο που παραχώρησε η Ελληνική κυβερνηση, στους προσόδους του Λυκαΐτηππου (οδός Σουδίδας 52) σύμφωνα με σχέδιο του αρχιτέκτονα και μετέπειτα πρωτο της διευθυντή F.C. Penrose. Αρχική η σχολή περιλάμβανε βιβλιοθήκη, αίθουσες συνεδριάσεων (απειρινή οικία του Διευθυντή) και γραφεία. Η συγχρόνη ομρή μορφή της Σχολής είναι πολύ πιο επιβλητική. Χτίστηκε επέκταση για να στεγανώσουν και άλλες, νέες δραστηριότητες, όπως αίθουσες χαρτογραφίας, φωτογραφικό αρχείο, εργαστήριο αρχαιομετρίας (δωρεά Fitch), επέκταση της βιβλιοθήκης που σημερα οριζεί 80.000 τεύχη.

Με την επέκταση των δραστηριοτήτων της Σχολής, αυξήθηκε φυσικά και το πρωσόπικο της, που εκτός από το διευθυντή περιλαμβάνει τον Υποδιευθυντή, το Διευθυντή του Εργαστηρίου Ερευνών και τους διοικητικούς βοηθούς καθώς και το πρωστικό της διοικητικό προσωπικό.

Οι δημοσιεύσεις. Σε ετήσια βάση εκδίδεται το Annual of the British School at Athens (BSA) του οποίου το πρώτη μεγάλη ανασκαφή της Σχολής πραγματοποιήσει το 1890-1893 ο τότε διευθυντής της E.A. Gardiner, στη Μεγαλύπολη της Αρκαδίας, όπου αποκαλύφθηκαν το

το πρώτο τεύχος είναι του 1886. Σ αυτό δημοσιεύονται τα πορισμάτα των ερευνών που γίνονται στα πλαισια των δραστηριοτήτων της Σχολής. Σε σειρά Supplementary Volumes (Συμπληρωματικών τόμων) περιεχονται οι κυριότερες ανασκαφές, καθώς και μονογραφίες. Κάθε χρόνο δε, σε Γενική εκθέση αναφέρονται τα πεπραγμένα της Σχολής κατά το προηγούμενο έτος καθώς και τα ονόματα των Μαθητών και Συνεργατών της που είχαν έρθει στην Ελλάδα και περιγράφεται η εξέλιξη της βιβλιοθήκης.

Το ανασκαφικό έργο της Σχολής

Το ανασκαφικό της έργο άρχισε η Αγγλική Αρχαιολογική Σχολή από

τον πρώτο χρόνο κιώλας της ιδρυσης της, όταν ο Penrose δύσκευε στο ναού του Ολυμπίου Διός. Πανω από εκατό τοποθεσίες έχουν ανασκαφεί από αρχαιολόγους της ΑΑΣ μέσα στα χρόνια αυτά σε συνεργασία με την Ελληνική Αρχαιολογική Υπηρεσία και τις άλλες ξένες σχολές.

Με εξαιρεση τις εργασίες στην Κνωσό, και σε μικρότερο βαθμό στη Σπαρτή, η ΑΑΣ δεν διενεργεί μακρόχρονες ανασκαφές σε ένα μέρος, πάρα προσπαθεί να ανασκαπεῖ, να συντηρεῖ και να δημοσιεύει σχεδόν ταυτόχρονα το υλικό.

.

.

.

θέατρο, το θεραπείον ιερό του Διος Ζωτήρα και στού του Φιλίππου Β'. Η δευτέρη ανασκαφή έγινε στην Αθήνα στο γυμνάσιο των Κυνοδαργών, πολλές άλλες ανασκαφές έρευνες ακολούθησαν μεταξύ των οποίων εκείνη της Μήλου και του Σάλαγκου στις Κυκλαδες, την Κνωσό καθώς και άλλων στην Κρήτη. Στη Θεσσαλία επίσης, ανασκαφήκαν διάφορες σημαντικές τοποθεσίες.

Το Εργαστήριο Έρευνας. Εξοπλισθήκε χρήμα σε δωρεές των Μ. και I. Fitch και άλλων. Στο εργαστήριο αυτό αναλύονταν κεραμικά και μεταλλικά αντικείμενα με σκοπό τον εντοπισμό προέλευσης τους, τη γνωση της κατασκευαστικής τεχνολογίας κλπ. Οι έρευνες και τα συμπεράσματα των εργασιών του εργ. αρχαιομετρίας δημοσιεύονταν στο Απνται της Σχολής καθώς και στο περιοδικό Archæometry και άλλου.

Άλλες δραστηριότητες. Παρ' όλον που κύριο μέλημα της Σχολής είναι η έρευνα, κάθε χρόνο η Σχολή οργανώνει για Βρετανών ψιθυρίτες ένα πρόγραμμα που διάρκει τρεις εβδομάδες και που συμπεριλαμβάνει διαλέξεις και επισκέψεις σχετικές με την Αρχαιολογία και την Τοπογραφία της Αρχαίας Ελλάδας. Επισής καθε δύο χρόνια γίνεται μια σειρά επιμορφωτικών μαθημάτων διαρκείας δύο εβδομάδων, η οποία σειρά απευθύνεται ειδικά σε καθηγητές κλασικών μελετών που διδάσκουν σε Βρετανικά σχολεία. Η οργάνωση των μαθημάτων αυτών αποτελεί την υποστήση του στοχου της Σχολής να υποστηρίξει τις κλασικές μελετές με μια ομολογουμένως δυσκολή εποχή στην ιστορία τους.

Διοίκηση. Με το γραφείο στο Λονδίνο, τον ζενώνα στην Κνωσό και το οικήμα στην Αθήνα, η Σχολή είναι τώρα ενας πιο μεγάλος και πολι πιο συνέθετος οργανισμός από ότι ήταν το 1886. Η συντήρηση και τα τρέχοντα έξοδα του καλύπτονται κυρίως από τις επιτομές δώρες της Βρετανικής Ακαδημίας. Οι επιτομές έρευνες χρηματοδοτούνται εν μέρει, από παγιά κληροδότημα που έχουν καθορισθεί για αυτόν το σκοπό. Η ιδιωτική ευεργεσία έχει παιξει κι εδώ ενα πολύ σημαντικό ρόλο. Η Σχολή δεν σκοπεύει να παραμείνει σταύρω. Πιστεύει ότι η αναπτυξή της κατά το δευτέρο αιώνα της θα πρέπει να είναι τοποχώνιαν ίση με αυτην του πρώτου. Σκοπεύει να γιρίστει την εποπτείο της Εκατονταεπτήριδας της κάνοντας δύο μεγάλα και πολύ διαφορετικά το ένα από το άλλο θήματα μπροστά. Με το πρώτο από αυτα τα θήματα ελπίζει

να συγκεντρώσει ένα κεφάλαιο ως παγιό ταμείο για υποτροφίες, για να διοθηθεί κυρίως Ελλήνες μελέτητες που επιθυμούν να συνεχίσουν τη μελέτη τους στη Βρετανία. Το δευτέρο θήμα αποτελείται από την πραγματοποίηση του στόχου της να μεγαλώσει και νε βελτιώσει τη διεθνήση της Σχολής καθώς και τις λοιπές εγκαταστάσεις στην Αθήνα.

Το Πάγιο Ταμείο Υποτροφιών θα παρέχει θορήμα σε οριούμενους πτυχιούχους (ελληνικής ή κυπριακής εθνικότητας) οι οποίοι συνεχίζουν τις σπουδές τους σε Ελληνική Πανεπιστημίου, ή σε Ελλήνες μελετήτες καθώς και σε μέλη της Ελληνικής και της Κυπριακής Αρχαιολογίκης Υπηρεσίας με σκοπό να τους δημιουργήσει να πρωθυπότιμον την εργασία τους και να δευτερονύμονην την περιά τους σε Πανεπιστημία, Ινστιτούτα Ερευνών και Μουσεία της Μεγάλης Βρετανίας. Οι υποτροφίες θα προσφέρονται ιδιαίτερα για σάσσα εργαστηρίων πάνω σε θέματα που αφορούν την αρχαιολογία, την αρχαιομετρία, τη βιβλιονοτή τη συγχρονή ιστορία, τη γλωσσολογία, τη λογοτεχνία, την ιστορία της τεχνής, τη φιλοσοφία, την ανθρωπολογία και την εθνολογία. Πολλοί μαθητές και μελετήτες αυτών των κλαδών ήδη ερχονται στη Βρετανία για τις μελέτες τους, αλλά η Σχολή επιθυμεί να διοθηθεί ακόμα περισσότερους να το κάνουν. Θα υπάρξουν ευκαιρίες για τη Σχολή να διοθηθεί επίσης Βρετανών μελετήτων που επιθυμούν να μελετήσουν στην Ελλάδα. Το αποτέλεσμα μιας τείτοις διεύρυνσης των αγγελο-ελληνικών ακαδημαϊκών δεσμών, σε βάση σοσ δυνατον ευρυτερη, δεν μπορεί πάρα ποτέ να είναι ιδιαίτερα θετικό. Επιθυμούμε να αυγκεντρώσουμε ένα σημαντικό ποσον ως κεφαλαιο για το Πάγιο Ταμείο Υποτροφιών και πιστεύουμε ότι αυτος είναι ο στόχος που θα παρουσιάσει ιδιαίτερε ενδιδαχέρον εδώ στην Ελλάδα.

Η ανασκαφική έρευνα της Α.Α.Σ. κατά το 1987.

Το 1987, οι ανασκαφικές δραστηριότητες της Αγγλικής Αρχαιολογικής Σχολής περιέλαβαν τα εξής μέρη στην Ήπειρο, στο Φαραγγή, στην Βίκου Κλίθη, στην Κρήτη, στο Ανακτόρι της Κνωσού (στο οποιούρικο του ανακτόρου), τη τρίτη τοποθεσία δρικεταί και αυτή στην Κρήτη και είναι στα ανατολικά παραλία, το Παλαιοκαστρό και τέλος, στην Κεντρική Μακεδονία στην θυμβός της Ασσούρι. Α. Στην πρώτη τοποθεσία στο Κλίθη, δεν είναι ανασκαφές στην πραγμα-

τικότητα αλλά καθαριστήκε ο χώρος και μελέτηθηκαν τα οστείνα και πυριτολίθικα ευρήματα προηγουμένων ανασκαφών. Συγχρόνως διενεργήθηκε και επιφανειακή έρευνα της γειτονικής περιοχής και ουλογή επιφανειακών δείγματων πυριτολίθου. Επισής έγινε ουλογή δειγμάτων για έρευνα με θερμοφωταύγεια από τη θέση Κοκκινόπλος στην κοιλάδα του Λουρού και συνεχίστηκαν οι εργασίες παλαιογεωργίας στη γύρω περιοχή.

Β. Μετά από 14 χρονία, ξαναρχίσαν οι ανασκαφές στο ανακτόρι της Κνωσού. Επούτη τη φάρα ομών, μέσα στο ίδιο το κτίριο. Ο διευθυντής των εκεί ανασκαφών, Sinclair Hood διενήργησε δοκιμαστικές τοιμές ώστε να διαλευκάνουν διάφορες απορίες σχετικές με την αρχιτεκτονική του ανακτόρου. Αποκαλυφθήκαν διάφορα τοιχοί προηγουμένων πατωμάτων, επαλλήλες επιστροφές δαπέδων (γηφυτόλικες και κονιαμάται), κεραμική κ.α. καθώς και ουμαδία πυρκαϊάς.

γ. Στα ανατολικά παράλια της Κρήτης, στο Παλαιοκαστρό, συνεχίστηκε και το 1987 η ανασκαφή έρευνα του μεγαλού αυτού Μίνωικου οικισμού από τους αρχαιολόγους L. H. Sackett και J. A. MacGillivray (πρώτες ανασκαφές της ΑΑΣ το 1902-1906, κατόπιν το 1962-1963). Οι ανασκαφές αυτες είχαν ως στόχο την αναγνώριση του διοικητικού κέντρου του οικισμού και τη μελέτη της ιστορίας του περιβάλλοντος του.

δ. Συμπληρώθηκε η ανασκαφή έρευνα στην Τουμπά Ασσούρι στην Κεντρ. Μακεδονία, από τον αρχαιολόγο K. Wardle και τους συναδέλφους του. Προκειται για οικία της χαλκοκρατίας και της αρχής της εποχής του αιδρού. Δυστυχώς οι κακες καιρικές ουσήθηκε δεν επετρέψαν στην ανασκαφή να προχωρήσει οπως είχε προγραμματιστεί.

Στην Τουμπά επούτη που αποτελείται από αλεπόπλατα οικιστικά στρώματα -οκτώ φασίσ- από το 1.500 π.Χ. ως το 750 π.Χ. δρεθήκαν αποθήκευμανοι απόροι. Επισής στη δυτική πλευρά του τομέων αποκαλυφθήκαν τα τείχη της καθέμεια φασίσ.

ε. Η Α.Α.Σ. διενεργεί έρευνες και στην Κύπρο όπου ο G. Cadogan, μελέτησε τα κεραμικά και μεταλλικά ευρήματα της θέσης Μαρών, της υστερής Χαλκοκρατίας, που είχαν αποκαλυφθεί σε προηγουμένων ανασκαφικές περιόδους, και στην Κατω Παφο, συνεχίστηκε η συνεργασία με το Boston College (A.H.S. Megaw και J. Rosser) στη θέση Σαράντα Κολόνες, στο μεσαιωνικό καστρό.